

FRANCISCUS

samen Kerk | samen sterk

Om mee
te nemen!

Emeritaat Jack Swaanen
Jack neemt afscheid,
maar niet helemaal

juli 2024

P. 3
Jongeren strijken neer
in de parochie

P. 4
Een glimp van het
nieuwe jaarplan

P. 5
Voor wie maak jij tijd
in en na de zomer?

P. 9
Pelgrimstips
in de regio

Met vertrouwen verder

Pastoor Sacha Steijaert

Begin juni was er in Helmond een bijeenkomst voor het pastorale kader en de besturen van de parochies in het dekenaat Asten-Helmond. Een dekenaat is een regio met parochies. Een van de pastoors is de deken. Tijdens deze bijeenkomst hadden parochiebesturen en de priesters, diakens en pastorale beroepskrachten een ontmoeting met de bisdomleiding. De bisschop was er ook. Het doel was om met de bisschop in gesprek te gaan over de ontwikkelingen in de parochies.

De bisschop herhaalde wat hij bij zijn aantreden al had benadrukt in zijn beleidsplan *'Bouwen in vertrouwen'*. De parochies moeten proberen om te consolideren en te missioneren. Consolideren is behouden en versterken wat goed is en het geheel van de parochie opbouwt. En missioneren betekent het aanwezige geloof te verdiepen, maar ook om nieuwe mensen aan te spreken. Doel is een levende relatie met de Drie-ene God en in bijzonder met Jezus Christus. Voor mgr. De Korte is deze missionaire opdracht de eerste prioriteit van een parochie.

Binnen deze opdracht neemt het gezin voor de bisschop een bijzondere plaats in. Bij zijn aantreden heeft hij twee medewerkers aangesteld die parochies helpen een familiepastoraat op te zetten. In juni herhaalde de bisschop dat de parochies moeten proberen contacten met gezinnen op- en uit te bouwen. De Kerk is een familie en gezinnen mogen zich daar welkom voelen.

Het afgelopen jaar voerde onze parochie gesprekken met ouders. Ook is er binnen het Eerste Communieproject een tweetal zondagen georganiseerd voor gezinnen. Voorafgaand aan de Eucharistie waren er spellen en activiteiten. In de Eucharistie werd hierop teruggekeken en hadden de kinderen ook een rol.

We ontvingen veel positieve reacties. Ook hebben we veel geleerd van dingen die niet goed gingen. We gaan hiermee verder. Komend werkjaar (september 2024 – augustus 2025) geven we de vraag van de bisschop verder handen en voeten. De parochie is daarom ook weer bezig met een heel nieuw jaarprogramma waarin we proberen te consolideren en ook te missioneren.

Wij gaan met vertrouwen verder. Ook al is de toekomst soms onzeker. Maar dat weerhoudt ons er niet van ons nu in te zetten. We moeten ons richten op 'zaaien' en niet persé willen 'oogsten'. Dat vraagt vertrouwen dat God ons bijstaat. Maar ook vraagt het om wat regelmatige bezinning en rust. Voor ons allemaal. Daarom is de aankomende zomervakantie zeer welkom voor velen. Ik hoop dat iedereen goede (en iets minder natte) zomermaanden tegemoet mag zien. We toeren wat af en bereiden ons voor om weer met frisse moed verder te mogen.

Groeten en Gods zegen,
Pastoor Steijaert

COLOFON

JAARGANG 2 - NR 6 | JULI 2024

FRANCISCUS is het parochieblad van de Franciscusparochie Asten-Someren.

Nieuws en kopij voor het volgende nummer graag uiterlijk 20 september aanleveren bij de redactie per mail. De redactie behoudt zich het recht om artikelen te bewerken of niet te plaatsen.

Omslag:

Diaken Jack Swaanen bij een vormseluitje naar Den Bosch. Foto: pastor Stefan Schevers

Redactie:

Luuk van den Einden
Patricia Willems

Arnold Spijker
Pastor Stefan Schevers

Contact:

parochieblad@rkfranciscus.nl

Mariaoord Ommel dankt alle vrijwilligers

De meimaand-werkgroep en de locatieraad Ommel willen de vrijwilligers van de hele parochie bedanken voor hun hulp en inzet bij de afgelopen meimaand. De meimaand is dit jaar bijzonder goed geweest. Vele positieve reacties en meer bezoekers dan vorig jaar. Dat is een enorme opsteker voor onze parochie en voor onze streek.

Bedankt!

Tienerfestival strijkt neer in Someren

Dit jaar is onze parochie opnieuw gastheer van het katholieke tienerkamp 4U!. Na een editie in Groningen komen de jongeren nu terug in Brabant voor een week vol met lofprijzing, spellen, inspirerende teachings en natuurlijk heel veel gezelligheid. Van 3 tot 9 augustus strijken 150 tieners daarvoor neer bij groepsaccommodatie De Hoof in Someren.

De parochie zal ook weer een bijdrage leveren aan het festival. Pastor Schevers en pastoor Steijaert zullen op bepaalde dagen de Eucharistie vieren. Ook zullen zij aanwezig zijn voor het toedienen van het sacrament van boete en verzoening. Diaken Jack Swaanen zal een teaching geven voor de jongeren over de achtergronden en de opbouw van de eucharistieviering.

Pastoor Steijaert 50 jaar

Onze pastoor Sacha Steijaert heeft Abraham gezien en weet waar hij de mosterd haalt. Op 30 mei 1974 is pastoor Steijaert geboren en dat maakte dat hij op 30 mei 2024 exact een halve eeuw oud werd.

Na de ochtendmis in Ommel was er daarom een spontane verrassing: koffie met cake voor alle aanwezigen.

Gemeente Asten akkoord met herinrichting patersklooster

De gemeente Asten heeft groen licht gegeven voor de geplande herinrichting van het voormalige Heilig Hartklooster aan de Wilhelmijnstraat. In een deel van het hoofdgebouw komen appartementen, maar verder krijgt het klooster vooral een maatschappelijke functie, waaronder als locatie voor uitvaarten.

Die functie voor de hele gemeenschap is een gekoesterde wens van de voormalige bewoners van het klooster. Van 1929 tot 2018 was het klooster in bezit van de paters van het Heilig Hart van Jezus (ook wel bekend als de paters SCJ).

Eerst was het een noviciaat waar jonge mannen hun vormingsjaar doorbrachten, later werd het klooster een rusthuis voor paters op leeftijd.

In 2018 vertrokken de laatste bewoners. Met de nieuwe maatschappelijke invulling blijft het klooster middenin de gemeenschap staan - zoals de paters van het Heilig Hart dat ook altijd deden.

Foto: Stichting Kloostergedachte

Zie de site voor meer en uitgebreidere berichten:
www.rkfranciscus.nl

Foto: Mattheus Shamoun

Een tipje van de sluier over het nieuwe jaarplan

Pastoor Sacha Steijaert

De parochie wil graag een gastvrije geloofsgemeenschap zijn. Vanuit de persoon van Jezus Christus staan we open voor iedereen. In het bijzonder willen we dit jaar ook de deuren openzetten voor gezinnen.

De Kerk is het Lichaam van Christus. Maar zij is ook een familie (van Christus). Een familie bestaat uit verschillende generaties. Maar eerlijk is eerlijk: al jaren zien we dat bepaalde leden van de familie niet bij ons zijn: de gezinnen. En met name jonge gezinnen met kinderen. Dat is jammer, want gezinnen horen bij de Kerk en de Kerk bij de gezinnen. Wel zien we gezinnen bij speciale gelegenheden. Bij een kinderkerstviering of een Eerste Communieviering. Maar niet op een 'gewone' zondag. En dat is jammer.

Om gezinnen een plaats te geven, moeten we als geloofsgemeenschap bereid zijn om extra inspanning te leveren. Het gaat iets van ons vragen. Op het gebied

van vieren, preken, muziek, gastvrijheid, betrokkenheid van gezinsleden, faciliteiten in de kerk, noem maar op. De afgelopen maanden hebben een groep parochianen, het pastorale team en een medewerker van het bisdom hierover nagedacht. We zijn ook gaan kijken bij parochies die hier al een tijdje mee bezig zijn. Nu ligt er een plan om in de herfst te starten met familiezondagen. Er is nog veel werk te doen. Maar we weten al: eenmaal per maand nodigen we heel speciaal gezinnen uit. Voor de Mis is er een leuk programma voor ouders en opa's en oma's, kinderen die hun Communie willen doen, broertjes en zusjes, groot en klein. Vervolgens vieren we samen de Eucharistie op een manier waardoor iedereen wordt aangesproken. Zo geven familiezondagen niet alleen een plaats aan gezinnen in onze parochie, maar mogen ze misschien voor ouders ook steun zijn bij de opvoeding van hun kinderen. De parochie heet hen dan ook van harte welkom en ziet ernaar uit.

Voor wie maak jij tijd in en na de zomer?

Pastor Stefan Schevers

Vakantie vieren, hoe doe jij dat? Het wordt meestal gezien als ‘op vakantie gaan’. Dat betekent: vakantie kun je pas beleven als je weg bent van huis en van je dagelijkse beslommeringen. Maar het woord vakantie stamt van het Latijnse woord *vacare*. Dat betekent ‘leeg worden’. Kan ik mijn innerlijke ruimte laten spreken? Of vul ik meteen alles in? Boven de poort van de benedictijnenabdij in Egmond-Binnen staat: ‘Deo vacare’. Dat betekent voor een monnik: ‘voor God vrij zijn’. Monniken willen in stilte vrij worden van het vele dat een mens te veel in beslag kan nemen. Wat draait er maar door in je hoofd? In de vakantie een stuk rust en stilte inbouwen is vrij worden voor God. Kloosterlingen hoeven daarvoor niet op vakantie, maar doen dat in hun dagelijks bidden en werken. Zij zijn thuis al op vakantie.

“Vakantie biedt een kans om even afstand te nemen van wat je te veel in beslag neemt”

Hoe kan ik tevreden en in harmonie innerlijk vrij worden voor God? Pas als ik me als het ware kan vervelen met Hem, kan Hij spreken op levende wijze tot mijn hart. Vakantie biedt een kans om even afstand te nemen van wat je te veel in beslag neemt. Voor wie wil jij echt vrij zijn en tijd maken in en na de zomer?

Alpha: een goed gesprek

Een goed gesprek vormt de basis van leven met voldoening! Want echte uitwisseling gaat ergens over. Dat vertrouwen gaan we ook beleven in de Alphacursus die start na de vakantie. Op 25 september starten we de Alpha met een wekelijkse bijeenkomst op woensdagavond. We mogen te gast zijn in de grote pastorie te Asten met zijn prachtige keuken en chique huiskamer. Dus heb je nog nooit een Alpha gevolgd, en zoek je naar een manier om aan te haken en de rijkdom van geloven sterker te proeven?

Dit is jouw kans!

Een avond begint om 19.00 met een gezellige maaltijd. Daarna is er een inspirerende inleiding waar je over doorpraat met andere deelnemers. Alpha is de plek waar je jezelf mag zijn, waar je alles mag delen en verhalen samenkomen. Schuif maar aan! Op Alpha ontdek je de basis van het christelijke geloof op een laagdrempelige en gezellige manier.

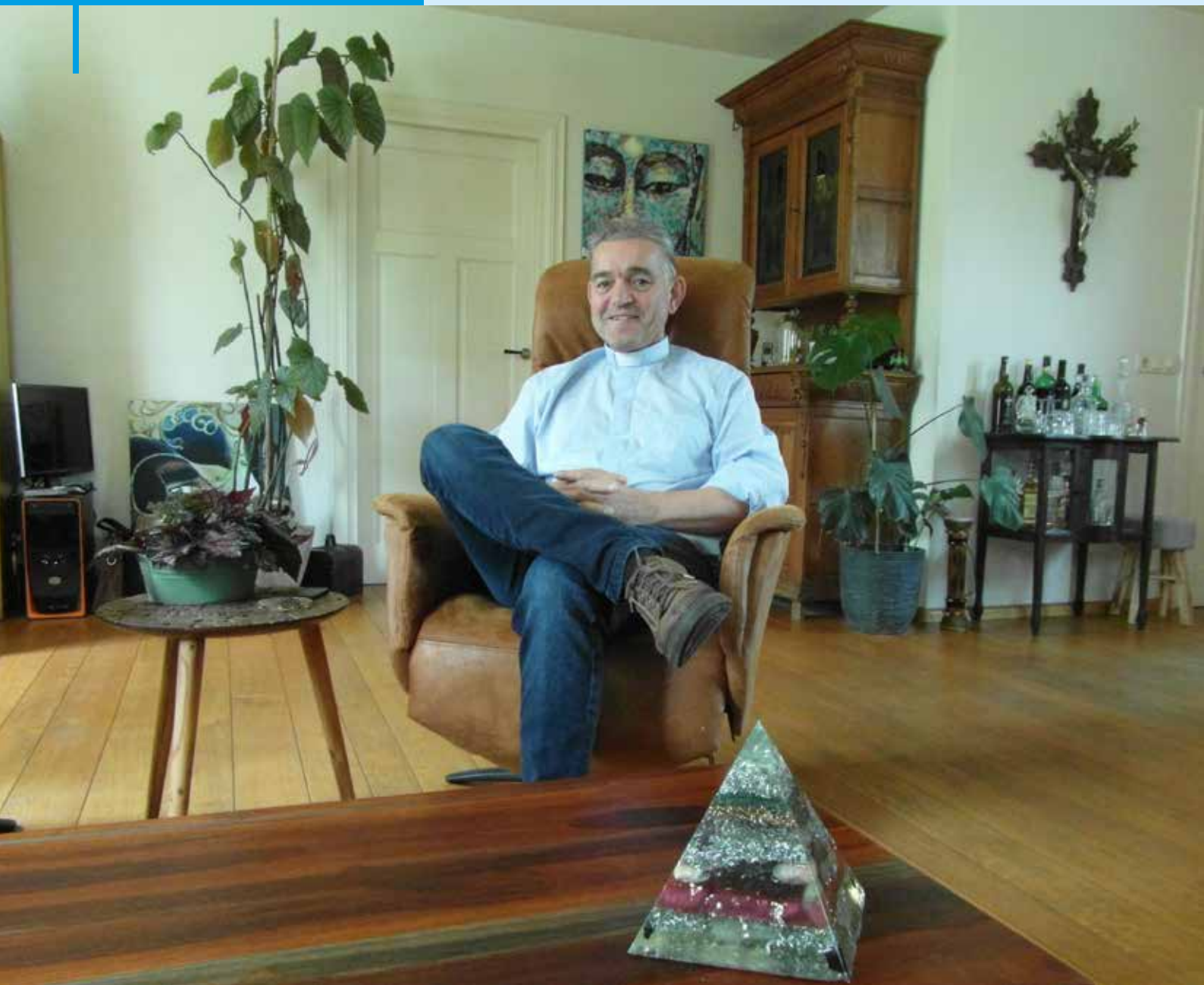
Groeien

Uitwisseling staat centraal. Dat is de basis om te groeien door inzichten te delen. Bij Alpha kun je ook al je vragen stellen. De begeleiding is in goede handen bij Peter Swinkels en pastor Stefan Schevers. Benieuwd? Schuif aan op woensdagavond vanaf woensdag 25 september.

Meer weten?

Mail even naar pastorschevers@rkfranciscus.nl.

‘Volg je hart’ Jack Swaanen gaat met emeritaat, maar verdwijnt niet uit beeld

Tekst: Arnold Spijker | Beeld: Patricia Willems

Diaken Jack Swaanen gaat op 1 september met emeritaat, oftewel met pensioen. Wel blijft hij actief in de parochie. “Doe datgene waar je hart ligt. Ik geloof dat je daarin steun van Onze Lieve Heer krijgt.”

Als er iets belangrijk is voor Jack, is het: volg je hart. “Wanneer je je hart volgt, krijg je hulp”, zegt hij. Jack probeert het volgen van zijn hart in zijn leven waar te

maken. Een recent voorbeeld hiervan is dat hij samen met zijn vrouw, tegen zijn pensionering, juist groter is gaan wonen. De meeste mensen doen dat niet, maar Jack en zijn vrouw hebben wel iets met tegendraads, het onverwachte. Hij dacht bij zichzelf: wat heb ik nog op mijn bucketlist staan en waar ga ik over nadenken als ik tachtig ben en dan vaststel: had ik maar? Hij en z'n vrouw hadden nog het idee groter te gaan wonen en kozen daar om die reden voor.

Patricia en ik praten vandaag met Jack Swaanen. In de kamer valt mij direct een tweeklaviersorgel met volledig pedaal op. Muziek is een hobby van Jack. Hij speelt ook in de kerk en wil ook graag thuis spelen en kunnen oefenen. Hij volgt hiervoor nog steeds lessen bij Jan van de Laar. In de huiskamer treffen we nog meer creativiteit. Zo hangen er ook schilderijen die zijn vrouw Maria maakt.

Jack is tien jaar als hij denkt: ik wil pastoor worden. Hij was misdienaar en vond het wel leuk in de kerk. Hij is geboeid door het symbolische. Op de Pedagogische Academie volgt hij catechese, daarna raakt de interesse wat op de achtergrond. Op vijftigjarige leeftijd denkt hij: Ik wil theologie studeren. Hij begint dan aan een achtjarige studie, waar hij vooral in de avonduren mee bezig is. De studie sluit hij af met een master. Na deze studie vroeg pastoor Pieter Scheepers (de vorige pastoor van de Franciscusparochie) of hij parttime pastoraal werker wilde worden. Na een tijdje leidde dit tot het idee dat het gewijde ambt van diaken er misschien ook wel bij past. Doordat Jack al theologie studeerde, kon hij de diakenopleiding verkort volgen.

“Ik wilde weten hoe het zit”, is zijn reactie op mijn vraag waarom hij voor deze studie koos. Hij weet nu in ieder geval hoe het *niet* zit. Jack ziet zo’n opleiding als “een soort grondige verbouwing” van zijn geloofsleven, om het beeldend te zeggen. Dit leverde hem boeiende gezichtspunten op. “Een zo’n punt is: als je niet meer twijfelt, heb je geen vragen meer; het leven heeft vragen.” Dat Jack uiteindelijk de diakenopleiding koos, is voor hem ook de loop der dingen. “Het voelde als een soort erin rollen.”

Pensioen

Patricia vraagt hem: “Wie is Jezus voor jou?”

“Ik geloof dat Jezus God aan ons kenbaar heeft gemaakt. Een zoon die iets over Hem vertelt. Hij vertelt wat God van ons wil”, zegt Jack.

In de kamer hangt een door Maria gemaakt schilderij: *Oog op de oneindigheid*. Een spiritueel thema. Een ander schilderij gaat over de vraag: ‘Wie ben jij’. Eén ding is duidelijk: we maken kennis met een artistieke huishouding. Jack doet heel veel met muziek en Maria met schilderen.

Jack gaat op papier met pensioen. Maar in feite heeft

hij al een nieuwe baan. Met zijn pensionering gaat er voor hem een nieuwe fase in. Hij hecht geen waarde aan het begrip ‘onvervangbaarheid’. Voor hem is het veel belangrijker in deze fase te kiezen voor datgene wat hij leuk en fijn vindt. Dit houdt voor nu in: stoppen met z’n zestigjarige werkweek, die hij besteedt aan school en parochie.

Op parochiaal niveau is dit een emeritaat voor hem, dat op 1 september ingaat. De procedure hiervan loopt via de bisschop. Hij verdwijnt niet helemaal uit beeld en blijft actief, onder meer als organist.

“Ik denk dat de mens naar spiritualiteit blijft zoeken”

Als leraar wis- en natuurkunde betekent het stoppen bij het Varendonck College. Hij kiest voor een nieuwe uitdaging door op het Nuenens College wiskunde te gaan geven. “Het voelt niet goed om van het ene op het andere moment niets te doen.”

Gevraagd naar mooie herinneringen aan het parochiewerk, noemt hij het contact met mensen. “Je komt allerlei soorten mensen tegen, wat het heel boeiend maakt. Ik kwam regelmatig in Den Bosch en had ook als diaken collegiale contacten.”

Hoe kijk jij aan tegen de geloofsontwikkelingen?

“Voor mij is het de loop der dingen. Mensen zien veel van de wereld. Vroeger deden meer mensen dingen hetzelfde. Er was ook minder keus. Wat me vandaag opvalt, is dat de nieuwe, jonge generatie meer interesse voor geloof heeft. Dat het ‘moeten’ afwezig is, speelt een rol. Er ontstaat een nieuwe nieuwsgierigheid en belangstelling. Ik denk dat de mens naar een vorm van spiritualiteit blijft zoeken.”

Wat vind jij belangrijk voor mensen?

“Stel je keuzes niet uit. Doe datgene waar je hart ligt. Volg je hart. Ik geloof dat je daarin steun van Onze Lieve Heer krijgt.”

Bij het verlaten van de kamer laat Jack ons nog een pak werk zien dat op hem wacht: het nakijken van examens natuurkunde.

Van God vertellen...

Arnold de Boer

De kersenboom, ik vroeg haar
'Kun je mij van God vertellen?'
en, o wonderbaar
terstond begonnen haar knoppen te zwellen
uit te botten, te bloeien
en bijen te stoeien
met stampers en draden vol meel!

En ik voelde mij deel
werd ook bestoven
kon m'n ogen amper geloven
maar mijn hart zoveel te meer...

Vier keer pelgrimeren in de Peel en de Kempen

Luuk van den Einden

Voor een bedevaart hoef je niet naar Lourdes of Santiago de Compostella. Je kunt deze zomer ook prima in eigen regio pelgrimeren.

Maria Vredeskapel

Deurne

De Maria Vredeskapel, vlakbij het Klein Kasteel in Deurne, is pas in 1944 in gebruik genomen. De kapel was een cadeau van de Deurnese gemeenschap aan pastoor Antoon Witlox vanwege zijn zilveren priesterjubiläum. In de jaren zestig werd de kapel wegens verval en vandalisme gesloten, maar buurtbewoners lieten het daar niet bij zitten en restaureerden de Maria Vredeskapel, die sinds 1994 opnieuw open is.

Foto: Deurnewiki

Nicasiuskapel

Heeze

De Nicasiuskapel – in de volksmond het ‘Nicasiusplekske’ – is gewijd aan Nicasius van Heeze. Hij is een van de Martelaren van Gorcum: 19 religieuzen die tijdens de Tachtigjarige Oorlog vermoord werden omdat ze katholiek wilden blijven.

Foto: Wikimedia - Rosemoon

Tip van redacteur Patricia: “Een prachtige en betekenisvolle plek!”

Foto: Ingrid van Neer - H. Lambertusparochie Helmond

Foto: Ton Klaver

Mariakapel

Mierlo

Het bouwen van kapelletjes uit dankbaarheid kwam in de tijd van het ‘rijke roomsche leven’ vaak voor. Deze kapel is in 1951 opgericht uit dankbaarheid voor de behouden terugkeer van 66 Mierlose KNIL-militairen en ter nagedachtenis van twee militairen die de onafhankelijkheidsstrijd in Nederlands-Indië niet overleefden.

Kapel van Binderen

Helmond

De kapel van Binderen is gewijd aan Maria, lieve onder de doornen. De kapel is gevestigd in de voormalige schapenstal van de inmiddels verdwenen abdij van Binderen, die rond 1244 werd gesticht door hertogin Maria van Brabant. Er worden nog regelmatig openluchtmissen gevierd.

Tip van redacteur Luuk: “In het naburige natuurgebied kun je de pracht van de schepping bewonderen.”

Foto: Siris - Nannie van Hoof

Scouts naar het hart van Titus Brandsma

Luuk van den Einden

Onze parochie is geen eilandje, maar onderdeel van de wereldkerk. Deze nieuwe rubriek plaatst lokale begrippen in perspectief tegenover de wereldkerk. In deze aflevering: Scoutinggroep Titus Brandsma.

Zoals zoveel plaatsen heeft ook Someren-Eind een eigen scoutinggroep. Kinderen en jongeren kunnen er van alles leren, zoals vuur maken en knopen leggen, en vooral veel optrekken met leeftijdsgenoten. De scoutinggroep organiseert regelmatig kampen en zet zich op allerlei manieren – onvermoeibaar en belangeloos – in voor de gemeenschap.

Die onbaatzuchtige maatschappelijke inzet is ook een kenmerk van de naamgever van de groep. Titus Brandsma, geboren in 1881 in Friesland, trad op zijn zeventiende in bij de paters karmelieten in Boxmeer.

Een teruggetrokken kloosterleven zou hij niet leiden: hij ging in Rome studeren, werd docent in Oss en het eerste hoofd van de universiteit van Nijmegen.

Ongelijkheid was Titus een doorn in het oog. Zo vond hij het belangrijk dat het Fries erkend werd als een

volwaardige taal, maar de Tweede Wereldoorlog bracht die kant van hem pas echt naar buiten. Al voor de oorlog leverde hij felle kritiek op het in Duitsland oprukkende nazisme. In kranten en tijdens lezingen veroordeelde hij rassenhaat. Toen de bezetter in 1941 alle Joodse leerlingen van katholieke scholen wilde

verwijderen, bood hij stevig verzet. Titus' grootste verzetsdaad was zijn rondreis langs de directeurs van katholieke kranten, waarbij hij hen overhaalde om geen advertenties van de NSB te plaatsen. Dat kwam hem duur te staan: Titus werd gearresteerd en naar concentratiekamp Dachau gestuurd. Daar hield hij het amper een maand uit. Hij kwam ernstig verzwakt in de ziekenboeg terecht en werd daar op 26 juli 1942 met een injectie vermoord.

Maar daar houdt Titus' verhaal niet op. Paus Johannes Paulus II verklaarde hem in 1985 zalig als martelaar, omdat Titus in zekere zin van

wege zijn geloof was vermoord. In 2022 verklaarde paus Franciscus hem heilig. Zo werd Titus Brandsma, die dappere Nederlandse pater, een voorbeeldfiguur voor katholieken over de hele wereld.

Foto Titus Brandsma: Wikimedia Commons

Verwondering

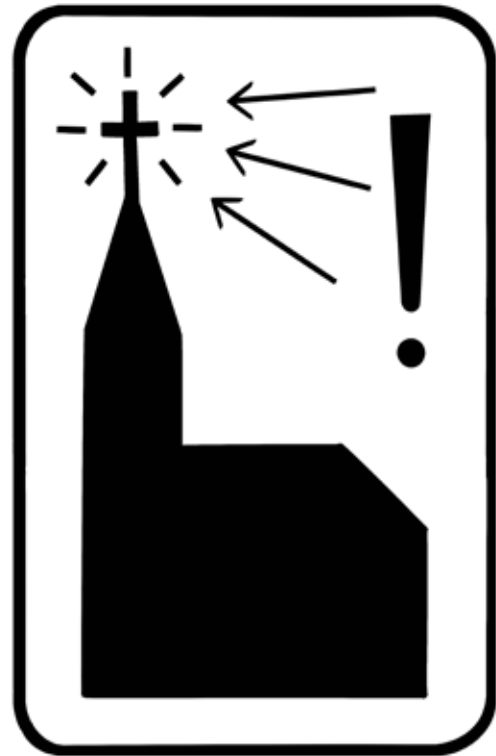
Patricia Willems

Voor de vorige editie van dit parochieblad mocht ik een aantal jongeren opbellen om hun indrukken van de “Missionaire Parochie”-dag in Veenendaal te verzamelen. Normaal gesproken zijn zulke gesprekjes niet echt mijn ding, maar ik was verwonderd dat het me toch lukte. En niet alleen dáárom, ik was ook verwonderd over de leergierigheid, het enthousiasme, de groeiende visie en de betrokkenheid die ik bij deze jongeren bespeurde. Een eyeopener, mede omdat ik dertig jaar geleden zelf zo begonnen ben. Maar tijd slijt. Na al die jaren is geloven ook voor mij wat routinematiger geworden.

Routine biedt echter ruimte voor nieuwe verwondering, juist als er gevoelsmatig wat afstand is ontstaan. Soms woon je zo’n hele gewone, routinematige, standaard-zondagsmis bij, waar liedjes gezongen worden uit een inmiddels wat oudere zangbundel, en ineens word je geraakt door de schoonheid van die oude teksten en melodieën. Je ziet een kerkgebouw dat honderddertig jaar geleden bij elkaar is gespaard met dubbeltjes en kwartjes, door mensen die verre van rijk waren. Je ziet prachtige ramen en houtsnijwerk, zelfs heel veel daarvan: wat een gigantisch karwei. Het lijkt weer nieuw en je voelt verwondering.

“Routine biedt ruimte voor nieuwe verwondering”

Ik maak ook vaak foto’s bij interviews in dit parochieblad. Dan komen Arnold en ik bij allerlei soorten mensen, bij priesters, paters en zusters, maar meestal bij heel gewone gelovigen met de meest uiteenlopende taken in en rond de Kerk. Ze hebben echter allemaal één ding gemeen, en dat is een enorme gedrevenheid voor hun taak of visie. Ik sta er elke keer weer verwonderd van hoe God zoveel mensen zo mooi heeft gemaakt en hoe Hij op zoveel manieren door mensen heen kan werken.

Beeld: Susanna Hüsstege

Verwondering ervaar ik ook als ik Bijbelverhalen hoor voorlezen of thuis lees. Hoe is het mogelijk dat verhalen van twee- tot drieduizend jaar oud generaties lang zijn overgeleverd? Hoe de boeken eeuwen vol oorlog, vervolging, plundering en natuurrampen hebben overleefd, zodat ook wij ze nu kunnen lezen? Duizenden schrijvers hebben ze letter voor letter overgeschreven, honderden vertalingen zijn gemaakt. Wat bijzonder eigenlijk!

En als je als routine-gelovige het liturgisch jaar weer eens met een frisse blik beleeft en tot je laat doordringen wat er eigenlijk gevierd wordt, dan valt je mond open van verbazing. Het is niet vanzelfsprekend dat wij bestaan en dat God naar ons toe wilde komen in Jezus. Het is verre van vanzelfsprekend dat Jezus voor ons wilde sterven, verzezen is en ons laat delen in zijn Geest. En wie verzint het dat Hij ook fysiek in ons midden wil blijven, verborgen in het Brood van de Eucharistie?!

Die dag in Veenendaal was vol verwondering omdat het blijkbaar mogelijk is om ook in deze tijd vitaal te zijn als parochie. Er is heel veel te doen, maar verwondering om wat er al is, is daarvoor een mooie warming-up.

Frank + Francy

Tekst: Patricia Willems | Illustraties: Susanna Hüsstege

Mozes

Frank en Francy zijn met papa en mama op vakantie aan de zee, in Frankrijk. Ze hebben strandspeelgoed en voetballen en zwemspullen en Francy's strand-barbie meegenomen.

Ze zitten gezellig samen voor hun huisje.

Maar wat zullen we nu hebben?

Daar komt Frank, met een tafelkleed om zich heen geknoopt en een bezem in zijn hand.

Hij gaat voor papa staan. "Laat mijn volk gaan!" roept hij.

En daar is Francy, met een tak over haar schouder met een theedoek eraan met een appel erin.

"Wij willen naar ons eigen land!" roept ze.

Ze spelen het verhaal van Mozes na, die met zijn volk dwars door de zee trekt.

Want de kinderbijbel, die is ook mee.

"Laat mijn volk gaan!" roept Frank weer.

"Nee!" roept papa, "Ik wil mijn slaven niet kwijt!"

Papa speelt de Farao. Hij graait naar Francy, die giert van de lach.

Dan draait Frank zich om naar het opblaasbadje.

Hij houdt zijn bezem omhoog en roept:

"Zee, aan de kant, wij moeten erdoor!"

"Hoho," zegt mama, "Mozes was geen tovenaar. Het was God die de zee aan de kant blies omdat Mozes op Hem vertrouwde."

Frank blijft nog even staan.

Dan rent hij dwars door het badje en Francy rent achter hem aan.

"Papa, wilden die mensen van Mozes op vakantie?" vraagt Francy.

"Nee," antwoordt papa, "die wilden gewoon vrij zijn.

Vrij om zelf keuzes te maken en hun eigen God te dienen.

Vakantie is maar een luxe. Wij hebben geluk dat we op vakantie kunnen."

"Maar wij hoefden niet door de zee te rijden naar Frankrijk," zegt Frank.

"Gelukkig niet," zegt papa, "want dan was de auto nu kapot.

Maarre... wie gaat er mee naar het strand?"

"IK!" roepen Frank en Francy in koor.

"Maar niet te ver het water in," zegt mama,

"want deze zee gaat niet opzij!"

<---- Willen jullie net als de papa en mama van Frank en Francy met jullie kinderen over het geloof praten?
De kleurplaten, werkbladen en toelichting op deze website maken dat leuker en makkelijker!